

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci
žalobce:, sídlem

zástupce: Mgr. Václav Voříšek, advokát se sídlem advokátní kanceláře Ledčická
649/15, 184 00 Praha 8 - Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí
449/3, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2018, č. j. JMK 24028/2018, sp. zn. S-
JMK 19015/2018/OD/VW

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobce napadal rozhodnutí žalovaného, Krajského úřadu Jihomoravského kraje a domáhal se zrušení celého rozhodnutí ze dne 12. 2. 2018, č. j. JMK 24028/2018, kterým bylo zamítnuto jako **opožděné** odvolání žalobce proti

rozhodnutí Magistrátu města Brna ze dne 13. 4. 2017, č. j. ODSČ-63232/17-20. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným z přestupku podle § 125f zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „silniční zákon“), kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 silničního zákona nezajistil, aby při užití jím provozovaného vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená silničním zákonem. Porušení pravidel silničního provozu výše uvedeným vozidlem spočívající v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinnosti podle ust. § 53 odst. 2 silničního zákona, mající znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona, mělo být zjištěno na pozemní komunikaci Oblá 43 v Brně dne 22. června 2016, v 17:15 hod. Za to byla žalobci uložena pokuta 1.500 Kč a náklady řízení 1.000 Kč. Pokud jde o žalobní body uvedeno:

2. Mezi stranami není sporné, že odvolání bylo podáno dne 9. května 2017. Mezi stranami je však sporné to, zda bylo žalobci doručeno rozhodnutí I. stupně, proti kterému bylo toto odvolání podáno. Žalovaný tvrdí, že k doručení předmětného rozhodnutí došlo dne 13. dubna 2017 do datové schránky žalobce.
3. Žalobce však namítá, že předmětné rozhodnutí mu do datové schránky a ani jiným způsobem do dne podání žaloby doručeno nebylo, a k tomuto navrhuje provést dokazování doručenkou k předmětnému rozhodnutí ve formátu „zfo“ (neboť rozhodnutí mělo být žalobci podle žalovaného údajně doručeno do jeho datové schránky), kterou však pochopitelně nedisponuje, a tedy navrhuje, aby byl žalovaný požádán, ať tuto případně předloží.
4. Žalobce rovněž navrhuje, aby byla jako důkaz provedena též související datová zpráva, aby bylo možné ověřit, tato skutečně obsahovala rozhodnutí I. stupně.
5. Žalobce pouze pro úplnost uvádí, že odvolání proti rozhodnutí I. stupně podal z opatrnosti jako tzv. odvolání proti neoznámenému rozhodnutí, neboť o jeho vydání se dozvěděl až z opravného usnesení ze dne 3. května 2017, které mu do datové schránky skutečně bylo doručeno.
6. Žalobce dále namítá, že i pokud by mu bylo rozhodnutí I. stupně doručeno do datové schránky dne 13. dubna 2017, jak tvrdí žalovaný, odvolání podané dne 9. května 2017 by nebylo možno zamítnout jako opožděné, neboť odvolací lhůta začala znovu běžet v okamžiku, kdy bylo žalobci doručeno předmětné opravné usnesení, kterým došlo ke změně předmětného rozhodnutí I. stupně. V tomto směru se žalobce odkázal na srovnatelný právní názor vyjádřený v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. února 2007, č. j. 4Ans 3/2006.
7. Druhá žalobní námitka spočívá v tom, že žalobce ani jeho právní zástupce nesouhlasí se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.

8. Žalobce a jeho právní zástupce dále kontinuálně zastávají názor, že dřívější úprava účinná do dne 30. 6. 2017, tj. ust. § 39 odst. 3 písm. d) a e) Směrnice č. 39/2011, Kancelářského a spisového řádu Nejvyššího správního soudu, nemělo oporu v zákonech a ústavních zákonech, tedy, že pokud si to právní zástupci a advokáti nepřejí, neměli by být jejich ména a příjmení, včetně sídla, vyvěšována na webu Nejvyššího správního soudu v souvislosti s konkrétními kauzami.
9. Obdobně nepovažuje žalobce a ani jeho právní zástupce za dostatečně ústavně konformní novou právní úpravu, a to Směrnicí č. 3/2017, Kancelářského a spisového řádu Nejvyššího správního soudu, která v ust. § 130 odst. 1 ponechává rozsah anonymizace zveřejňovaného rozhodnutí na závěrečný referát soudce, resp. úvahu soudce bez dostatečně vymezených kritérií a bez zákonné opory pro tuto činnost soudce mající patrně mít charakter výkonu soudcovské činnosti.
10. Žalobci a právnímu zástupci není znám výslovně stanovený opravný prostředek proti takovému postupu Nejvyššího správního soudu, resp. referátu soudce, přesněji účinkům pokynu soudce k rozsahu anonymizace rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Faktickou anonymizaci budou podle odhadu žalobce a právního zástupce reálně činit podle pokynu soudce pracovníci odborného aparátu Nejvyššího správního soudu.
11. Právnímu zástupci se jedná o to, aby za situace, kdy vystupuje v roce 2017 ve stovkách případů před soudy pro věci správního soudnictví, a účastní se osobně jednání zakončenými soudními rozhodnutími, aby z jednoho webu Nejvyššího správního soudu spravovaného veřejnou mocí nebylo dohledatelné, kdy a kde advokát v roce 2017 byl, tj. časový, pracovní program advokáta, neboť pokud nejsou rozhodnutí krajských soudů a Nejvyššího správního soudu plně anonymizována, lze z webu Nejvyššího správního soudu dohledat ze strany veřejnosti a orgánů veřejné moci, kdy, tj. jakého data, a kde, tj. v jakém městě, u kterého soudu pro věci správního soudnictví advokát vlastně byl, přičemž takovýto časový přehled pohybu advokáta po České republice je věci soukromou, která by neměla být zveřejňována.
12. Advokát má rovněž zájem jako soukromoprávní osoba vyvarovat se rizika, aby byl ze strany veřejnosti ztotožňován se svým klientem, jak se někdy u neinformované veřejnosti obecně děje. Předmětem úpravy kancelářského a spisového řádu ostatně ani nemá být publikace rozhodnutí na webu soudu, pokud proto není zákonný podklad. Žalobce a právní zástupce se dovolávají práva býti zapomenuti a navrhují, aby na jejich žádost bylo aplikováno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) přímo použitelné ode dne 25. května 2018, publikováno v Úředním věstníku Evropské unie dne 4. května 2016, svazek 59.

13. Navrhoval proto, aby soud vydal rozsudek, kterým rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 2. 2018 zruší a věc mu vrátí k dalšímu řízení. Požadoval také, aby soud zavázal žalovaného zaplatit žalobci vzniklé mu náklady řízení.
14. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že proti prvostupňovému rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností ze dne 13. 4. 2017, č. j.: ODSČ-63232/17-20 žalobce podal odvolání. Žalobci bylo prvoinstanční rozhodnutí oznámeno doručením do datové schránky dne 13. 4. 2017, proti němu žalobce podal odvolání doručené správnímu orgánu I. stupně dne 9. 5. 2017. Účastník řízení podal dne 9. 5. 2017 odvolání proti usnesení ze dne 3. 5. 2017, č. j.: ODSČ-63232/17-24, kterým se opravuje zřejmá nesprávnost ve výše uvedeném rozhodnutí o správním deliktu (nyní přestupku), a zároveň se v tomto podání odvolal proti rozhodnutí o správním deliktu (nyní přestupku) s tím, že si není vědom doručení.
15. Správní orgán I. stupně o odvolání sám dle ust. § 87 správního řádu nerozhodl a předal je v souladu s ust. § 88 odst. 1 správního řádu spolu se spisovým materiálem a stanoviskem k odvolání Krajskému úřadu Jihomoravského kraje, odboru dopravy, jako odvolacímu orgánu (dále též jen „odvolací orgán“).
16. Odvolací orgán nejprve zkoumal, zda odvolání je přípustné a dospěl k závěru, že podané odvolání je přípustné, neboť je podal účastník řízení. Odvolatel je dle ust. § 27 odst. 1 písm. b) správního řádu účastníkem řízení, který je dle ust. § 81 odst. 1 správního řádu oprávněn podat odvolání a který se nevzdal práva na odvolání, odvolání nevzal zpět. Odvolání bylo podáno proti rozhodnutí, proti němuž je odvolání přípustné.
17. Následně se odvolací orgán zabýval včasností odvolání. Rozhodnutí bylo oznámeno účastníkovi řízení doručením do datové schránky dne 13. 4. 2017, kdy se přihlásila oprávněná osoba ve smyslu § 8 odst. 1 až 4 zákona č. 300/2018 Sb. Ode dne následujícího, tj. dne 14. 4. 2017, počala běžet zákonná patnáctidenní odvolací lhůta, o níž byl účastník řízení v rozhodnutí řádně poučen, přičemž jejím posledním dnem byl v souladu s ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního pátek 28. 4. 2017.
18. Odvolání bylo podáno prostřednictvím datové schránky dne 9. 5. 2017. Aby bylo odvolání podáno včas, muselo být odvolání podáno nejpozději dne 28. 4. 2017. Vzhledem k tomu, že odvolání bylo podáno dne 9. 5. 2017, nebylo podáno ve lhůtě a je tedy opožděné.
19. Žalobce namítá, že předmětné rozhodnutí nebylo doručeno do datové schránky žalobce, a o existenci rozhodnutí se dozvěděl až ve chvíli, kdy mu bylo do datové schránky doručeno dne 3. 5. 2017 opravné usnesení. Žalobce tak podal dne 9. 5. 2017 z procesní opatrnosti odvolání proti neoznámenému rozhodnutí. I v případě, že by bylo původní rozhodnutí doručeno dříve, žalobce namítá, že odvolací lhůta běží znovu od doručení opravného usnesení a odkazuje na rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4Ans 3/2006. Závěrem žalobce nesouhlasí s publikací rozhodnutí ve

věci na internetových stránkách NSS, s ohledem na ochranu soukromí a informačního sebezpečení.

20. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí, napadené rozhodnutí považuje za správné a odůvodněné. Žalovaný je toho názoru, že on, jakož i správní orgán I. stupně při svém rozhodování postupovali zcela v souladu s platnou právní úpravou.
21. Žalovaný konstatuje, že součástí spisového materiálu je doručenka do datové schránky žalobce, kterou je prokázáno, že rozhodnutí Magistrátu města Brno, odboru dopravněsprávních činností, ze dne 13. 4. 2017, č.j. ODSČ-63232/17-20, bylo odesláno do datové schránky dne 13. 4. 2018, a téhož dne se v 15:45:52 hodin přihlásila oprávněná osoba ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 až 4 zákona č. 300/2008 Sb. Ode dne následujícího tedy počala běžet zákonná patnáctidenní lhůta pro podání odvolání, která marně uplynula dne 28. 4. 2017. Žalovaný se rovněž neztotožňuje s názorem žalobce, že odvolací lhůta počala běžet znovu od doručení opravného usnesení. Žalobce zcela nepřipadně odkazuje na rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2007, č. j. 4Ans 3/2006, kde je vedeno: *„Nový běh lhůty od doručení opravného usnesení představuje zvláštní případ zásahu do nepřetržitého běhu lhůty pro podání kasační stížnosti. Smyslem této výjimky je poskytnout možnost podání kasační stížnosti též účastníku, který se cítí dotčen teprve rozhodnutím v jeho opraveném znění“*. Tento právní názor ovšem nelze na tento případ aplikovat, jelikož opravena byla pouze zřejmá chyba v psaní na straně 2 odůvodnění rozhodnutí, kde byla v jednom případě chybně uvedena ulice, kde byl přestupek spáchán. Vzhledem k tomu, že žalovaný nemá důvod pochybovat o řádném doručení předmětného rozhodnutí, má za to, že žalobce v případě, že se cítil tímto rozhodnutím dotčen, mohl využít řádné lhůty pro podání odvolání.
22. Posouzení požadavku souvisejícího s publikací rozhodnutí ponechává žalovaný na krajském soudu.
23. Pokud jde o napadené rozhodnutí žalovaného z 12. 3. 2018, č. j.: JMK 24028/2018, rozhodl žalovaný dle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, že se odvolání účastníka řízení proti rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností ze dne 13. 4. 2017, č. j.: ODSČ-63232/17-20 zamítá.
24. Z odůvodnění mimo jiné vyplynulo, že odvolací orgán se zabýval včasností odvolání. Uvedl, že rozhodnutí bylo oznámeno účastníkovi řízení doručením do datové schránky dne 13. 4. 2017, kdy se přihlásila oprávněná osoba ve smyslu § 8 odst. 1 až 4 zákona č. 300/2018 Sb. Ode dne následujícího, tj. dne 14. 4. 2017, počala běžet zákonná 15 denní odvolací lhůta, o níž byl účastník řízení v rozhodnutí řádně poučen, přičemž jejím posledním dnem byl v souladu s ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu pátek 28. 4. 2017.
25. Aby bylo odvolání podáno včas, jak uvedeno v odůvodnění rozhodnutí, muselo být podáno nejpozději dne 28. 4. 2017. Vzhledem k tomu, že odvolání bylo podáno dne 9. 5. 2017, nebylo podáno ve lhůtě a je tedy opožděné.

26. Podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí. Takové předpoklady odvolací orgán po prostudování spisového materiálu neshledal. S ohledem na větu první § 92 odst. 1 správního řádu odvolacímu orgánu nezbyvá, než odvolání účastníka řízení zamítnout, protože je opožděné. Rozhodnutí bylo odvolateli oznámeno doručením dne 13. 4. 2017, takže odvolací lhůta skončila dne 28. 4. 2017 a od 29. 4. 2017 je rozhodnutí pravomocné.
27. Ze správního spisu, který měl soud k dispozici pro rozhodnutí ve věci, byly zjištěny tyto podstatné skutečnosti.
28. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností ze dne 13. 4. 2017, č. j. ODSČ-63232/17-20 bylo žalobci, doručeno, jak vyplývá z Detailu zprávy – doručenky 13. 4. 2017 v 15:45:52 hod., kdy se přihlásila oprávněná osoba ve smyslu § 8 odst. 1 až 4 zákona č. 300/2008 Sb. v platném znění.
29. Pokud jde o rozhodnutí prvostupňového správního orgánu č. j. ODSČ-63232/17-20, jeho výrok zní, že, IČ, jako provozovatel vozidla tovární značky, registrační značky, v rozporu s § 10 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená zákonem o silničním provozu. Porušení pravidel silničního provozu výše uvedeným vozidlem spočívá v neoprávněném zastavení, tedy porušení povinnosti podle ust. § 53 odst. 2 zákona o silničním provozu, mající znaky přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu bylo zjištěno na pozemní komunikaci ulice Oblá 43 v Brně dne 20. 2. 2016 v 17:15 hod., čímž se dopustil správního deliktu dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Proto se mu podle ust. § 125f odst. 3 ve spojení s ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, § 79 odst. 5 správního řádu, § 6 odst. 1 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhl. č. 520/2005 Sb.“) ukládá pokuta ve výši 1.500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Náklady řízení je povinen provozovatel zaplatit do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Uloženou pokutu, která je splatná dle ust. § 125e odst. 7 zákona o silničním provozu do 30 dnů ode dne, kdy rozhodnutí o jejím uložení nabylo právní moci, a náklady řízení je povinen provozovatel zaplatit ve prospěch účtu Statutární město Brno – Magistrát města Brna (číslo účtu).
30. Dne 3. 5. 2017 vydal Magistrát města Brna, odbor dopravněsprávních činností pod č. j. ODSČ-63232/17-SOB/V, sp. zn. ODSČ-63232/17-24 usnesení, kdy rozhodl takto:

31. Opravuje se zřejmá nesprávnost v písemném vyhotovení rozhodnutí Magistrátu města Brna č. j. ODSČ-63232/17-20 ze dne 13. 4. 2017, dle kterého se, IČ, jako provozovatel vozidla tovární značky, registrační značky, dopustil správního deliktu dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, za což mu byla uložena pokuta ve výši 1.500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Na str. 2 odůvodnění rozhodnutí došlo v osmém nečíslovaném odstavci chybou v psaní k nesprávnému uvedení části čtvrté věty, a to „... vozidlo stojící v zákazu zastavení na ulici Sukova 5 v Brně, kousek za dopravní značkou, a navíc ještě v protisměru“, když správně mělo být uvedeno „... vozidlo stojící na chodníku na ulici Oblá 43 v Brně“.
32. Toto rozhodnutí bylo doručeno žalobci, jak vyplývá z Detail zprávy – doručenka, bylo tedy doručeno do datové schránky 4. 5. 2017 v 12:02:26 hod., kdy se přihlásila oprávněná osoba ve smyslu § 8 odst. 1 až 4 zákona č. 300/2008 Sb., v platném znění.
33. Dne 10. 5. 2017 bylo doručeno Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností sdělení žalobce (dodáno do datové schránky 9. 5. 2017 v 21:27:38 hod.), že jim bylo doručeno usnesení ze dne 3. 5. 2017, č. j. ODSČ-63232/17-SOB/V, ve kterém se opravuje nesprávnost rozhodnutí č. j. ODSČ-63232/17-20 ze dne 13. 4. 2017. Proti tomuto usnesení by se tedy rádi v zákonné lhůtě odvolali. Proti usnesení se odvolávají z důvodu, že neví, na základě čeho toto bylo vydáno. Usnesení má opravovat výše uvedené rozhodnutí, ovšem jim do datové schránky žádné takové zasláno nebylo. Z prevence se odvolávají i proti výše uvedenému rozhodnutí č. j. ODSČ-63232/17-20 ze dne 13. 4. 2017 a tímto také žádají magistrát o jeho zaslání. Ač se proti rozhodnutí a usnesení odvolávají, tak i přesto žádají správní orgán, aby zkontroloval, zda nedošlo během doručování rozhodnutí k nějakému pochybení a případné sjednání nápravy –, IČ:

34. Posouzení věci krajským soudem.

35. Žaloba není důvodná.

36. Krajský soud v Brně se zcela ztotožňuje se stanoviskem žalovaného, vyjádřený v odůvodnění jeho rozhodnutí i v písemném vyjádření k žalobě.
37. Soud vzal za zcela jednoznačně prokázáno, že rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností č. j. ODSČ-63232/17-20 ze dne 13. 4. 2017 bylo zákonným způsobem a tedy správně doručeno žalobci do datové schránky dne 13. 4. 2017, přičemž odvolání bylo podáno až dne 9. 5. 2017. Ode dne následujícího po doručení do datové schránky, tj. od 14. 4. 2017 počala běžet zákonná 15 denní odvolací lhůta (§ 40 odst. 1 písm. a) správního řád – pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, nezapočítává se do běhu lhůty den, kdy došlo ke skutečnosti určující počátek lhůty. Posledním dnem lhůty byl v tomto případě pátek 28. 4. 2017.

38. Ničím nebylo zpochybněno, že by bylo postupováno v rozporu s ust. § 8 odst. 1 až 4 zákona č. 300/2008 Sb. o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentu, tedy že by nebylo doručeno osobě oprávněné.
39. Žalobce toto dle názoru krajského soudu také ničím nezpochybnil.
40. Pokud namítá, že odvolání podané dne 9. 5. 2017 bylo odvoláním včasným, s tímto se soud neztotožňuje, neboť toto odvolání směřovalo proti usnesení Magistrátu města Brna, odboru dopravněsprávních činností ze dne 3. 5. 2017, kterým bylo opravováno odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí ze dne 13. 4. 2017.
41. Soud se i v tomto ztotožňuje se stanoviskem žalovaného uvedeného v jeho vyjádření, že „opravné usnesení“ nezakládalo v případě žalobce pro něho novou odvolací lhůtu, neboť „opravné usnesení“ se nijak nedotklo výroku rozhodnutí, pouze odůvodnění. Jak je patrné z opravného usnesení i z odůvodnění rozhodnutí ze dne 13. 4. 2017, byla opravována pouze ulice (její název a číslo), kdy místo ulice je správně uvedené ve výroku rozhodnutí (Oblá 43). V důsledku písařské chyby, ulice Sukova 5 v Brně, byla uvedena jen v odůvodnění rozhodnutí a poté opravena.
42. Nebyl nejmenší důvod, aby toto opravné usnesení zakládalo novou lhůtu pro podání odvolání proti rozhodnutí č. j. ODSČ-63232/17-20 ze dne 13. 4. 2017 z důvodů, které soud uvedl.
43. Na tomto místě soud uvádí, že tvrzení žalobce ohledně doručení rozhodnutí ze dne 13. 4. 2017 je pouze tvrzením účelovým. Soud se ztotožňuje, jak uvedl, se stanoviskem žalovaného, že žalobci bylo toto rozhodnutí doručeno zákonným způsobem do datové schránky 13. 4. 2017, jak z doručky vyplývá a zcela evidentní je, že odvolání bylo podáno po lhůtě stanovené zákonem, tedy v den, kdy bylo podáváno (9. 5. 2017) již zákonem stanovená 15 denní lhůta uplynula.
44. Žalobní námitka tedy důvodná není.
45. Pokud pak jde o druhou žalobní námitku týkající se anonymizace rozhodnutí, zdejší soud odkazuje na vyslovený právní názor Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 30. 3. 2017, č. j. Nao 118/2017-145, se kterým se ztotožňuje. Nejvyšší správní soud v citovaném usnesení uvedl, že zveřejňování a anonymizaci rozhodnutí tohoto soudu se řídí § 39 Směrnice č. 9/2011, Kancelářský a spisový řád Nejvyššího správního soudu, účinné od 1. 1. 2012. Podle odst. 1 písm. a) citovaného ustanovení anonymizaci podléhá u fyzických osob jméno, příjmení, bydliště, datum narození, rodné číslo, citlivé údaje podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, jakož i veškeré další údaje, podle nichž by bylo fyzickou osobu možno identifikovat. Z uvedeného plyne, že jméno ani adresa žalobce nejsou v anonymizované verzi rozhodnutí zveřejňovány. Iniciály žalobce nejsou podle zdejšího soudu v daném případě údajem, podle kterého by bylo možné žalobce identifikovat, a proto není důvodu, aby nebyly zveřejněny. Ve vztahu k zveřejnění údajů o advokátovi lze odkázat na odst. 3 citovaného

ustanovení, podle kterého anonymizaci zejména nepodléhají: b) údaje o právnických osobách soukromého nebo veřejného práva; jména a příjmení členů jejich statutárních orgánů (odstraní se pouze případné údaje soukromého charakteru vztahující se k těmto osobám), d) jména a příjmení zástupců účastníků řízení a zástupců osob zúčastněných na řízení, vyjma jmen a příjmení zákonných zástupců a obecných zmocněnců, e) jména a příjmení advokátů, státních zástupců, notářů, soudních exekutorů, znalců, tlumočnicků a daňových poradců, nejsou-li účastníky řízení.

46. Jak již Nejvyšší správní soud uvedl např. v rozsudku ze dne 31. 5. 2012, č. j. 9Ans 5/2012-29 (jakkoliv se rozsudek týkal poskytování informací, argumenty v něm vyslovené lze přiměřeně použít také v této věci), jméno a příjmení advokáta jsou na základě zvláštního právního předpisu zapsána ve veřejně přístupném seznamu. Pokud jsou uvedena v souvislosti s jeho působností, pro kterou byla do veřejně přístupného seznamu zapsána (zde v souvislosti s výkonem advokacie a zastupování klienta před soudem), nejedná se bez dalšího o chráněné údaje, které by bylo nezbytné anonymizovat. Tím spíše takovým údajem nejsou iniciály advokáta a jeho sídlo, které je již ze své povahy údajem veřejným. S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že způsob, jakým zdejší soud standardně zveřejňuje anonymizované verze svých rozhodnutí, neporušuje ani v této věci právo na ochranu osobních údajů či soukromí žalobce anebo Mgr. V. V. Pokud se Mgr. V. V. cítí být „*sekundárně viktimizován*“, je-li spojován se způsobem, jakým vykonává advokacii, nelze příčiny takových jeho domněnek spojovat se skutečností, že soudy zcela v souladu s platnými právními předpisy zveřejňují ve svých rozhodnutích jeho údaje, vystupuje-li v postavení advokáta a zástupce účastníka řízení.
47. Krajský soud na základě shora uvedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že tyto nejsou důvodné, a proto žalobu podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.
48. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 13. března 2019

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně